מאי הוי עלה . תימה מאי קא בעי כיון דלאו שיורא הוא אם כן מפשוט וי"ל דלא איתבריר להו אלא דשיירא לא משום מעמא כדפרי' ולאו שיורא הוא לא משום דתנא נתא לשיורא : **מביא** מים שדם לפור ניכר בהם וכמה רביעיות ורבנן ההוא נגופיה . קשיא לרבי הכא אמר דרבנן פליגי עלה וכפ' ג' מינין (מיר דף לח.) קא חשיב ליה בהדי עשר רביעיות ממעט חיוריתא וקא פריך התם ותו ליכא והא איכא ומייתי מתניתין דהכא היה מביא פיילי של חרס וכו' ומשני בפלוגתא לא קא מיירי והא דמשורע נמי פלוגתא היא וקא חשיב ליה וגרלה דהא פלוגתא דהכא לא דמיא לפלוגתא דמייתי התם כגון טוטלין לידים לאחד ואפילו לשנים וכ' יוסי דפליג התם בפ"ק דמסכת ידים (מ"ח) ואמר לא סבי ליה לשנים ברביעיות דבני לאחרון ומי רביעיות וכן במתניתין היה מביא פיילי של חרס דת"ק דרבי יהודה לא סבי ליה ברביעיות וכן נבי בימול מי רגלים דקאמר תנא קמא כל שהוא אבל הכא דרבנן מודו בפחות מרביעיות לא אפשר ואי בעי סבי ברביעיות מיהו לכתחילה מביא חלי לוג כדתנן בריש פרק י"ד דמסכת נגעים כיצד מטהרין את המשורע היה מביא פיילי של חרס חדשה ונותן לתוכה חלי לוג מים והא דתנן בפ' שתי מדות (מנחות דף פח.) רביעית מה היתה משמשת רביעית מים למשורע ר' ישמעאל היא : **מביא** מים שדם ניכר בהם וכמה רביעית . וא"ת וכי איכא ניכר ביותר מרביעית והא תנן בפ"ז דמסכת מקואות (מ"ה) ומייתי לה בגמרא בכמה דוכתי בשילוה פ"ק דשחיטת חולין (דף ט.) ובפ"ק דמסכת (דף ג:) ג' לוגין מים שנפל לתוכן קורטוב יין ומרציון כמרציה יין אלמא דאפילו יין ניכר בג' לוגין וכ"ש דם דסומק טפי י"ל ניכר דקאמר ממשותו של דם ולאו בשיעור מרציה דעלמא (מ"ר) והשתא לא מיקשה מה שהיה תמיה רבי נמי מהא דקאמרינן בהקומץ רבה (מנחות דף כב.) ופרק גיד הנשה (חולין דף לח:) לרבי יהודה דיליף למין במינו דליתו בטל ממלי דכתיב ולקח מדם הפר ומדם השעיר הדבר יהוא שדמו של פר מרובה משל שעיר אלמא דמין במינו לא בטיל ורבנן אמרי עולין אין מבטלין זה את זה והא הכא דהוה מין אלא במינו והדבר יהוא שהמים מרובין על הדם ואפילו הכי כתיב דדם וי"ל כיון דממשותו ניכר הרי הוא בטיל : **קטנה** ונדחית מפני המים מהו . תימה אליבא דמאן קא מיבעיא ליה לא לרבי ישמעאל פשיטא דפסול דהא בעי שיהא דם לפור ניכר לא לרבנן הא לא קפדי אניכר מים! ונראה דקא בעיא לא לשון ספיקא אלא שהיה תמיה על דברי ר' ישמעאל דאמר דבעי לעולם דם לפור ניכר בהן והא פעמים שאין מים ניכר שהמים מדחין אותן כגון קטנה, ופעמים שאין המים ניכרין כגון גדולה והיכי קיים לרבנן לשעוריה בלפור שיהא דמה ניכר לעולם ברביעית דומיא דפ"ק דר"ה (דף יג.) דאמר ליה רבי ירמיה לרבי זירא מי קיים לן תנא בין שנים לפחות משלש! אמר ליה לאו אמינא לך לא תפיק נפשך לבר מהילכתא וכו' : **שינה** הכתוב במשמעו . תימה לרבי וכי שיטו הוא שנקרא לפר ספר והכתיב (מלכים ב כג.) וישרוף אותה מחוץ לירושלים בנחל קדרון וידק לעפר וכן ואתה אותו מתון הטבה עד אשר דק לעפר (דברים ט) וי"ל אותן שלא נעשית אפר ע"י שריפה אלא נריכין כתישה נקרלין עפר אבל פרה עיקר מלות שריפתה לאפר אע"פ שאם היו שם אדין היו כותשין אותם כדאיתא בספרי וכדתנן בפ"ג דפרה נשרפה חובטין אותה במקלות משום אדין נעשו לאפר מיהו עיקר מלות שריפתה לאפר הוא : **שינה** הכתוב במשמעו . תימה וכי מפני כך שינה והאמר בפרק כיסוי הדם (חולין דף פח:) דלכך שינה אליבא דר"ה לגמד שאפר נקרא עפר וי"ל תרתי שמע מינה : **מאי** מעלה . תימה מאי קא בעי כיון דלאו שיורא הוא אם כן כדלעת מני . הא דקתני מנלחו תנלחת שנה כרתשונה רבי עקיבא היא : מאי הוא עלה . דבעיין דלעיל אם אין שם עפר מהו שיהן שם אפר : ה"ג מביא רקבובית ירק ומקדש רקבובית ירק הוא דהוי עפל וכו' ולא גרם ולא היא : ומקדש . שתנו *במקום ומקום מקדשו תורה אור ותחזו ושתו ושתו למים : עפר סוטה . דכתיב (במדבר ה) אל המים שיכתב עליהן מדלא כתיב (ג) במים : ורוק יבמה . לעיני הזקנים דכתיב לעיני הזקנים ותלה וירקה (דברים כה) : (ג) ותפר פרה . דגזירה שוה גמירי מהדדי עפר סוטה ותפר פרה כדלקמן : אף דם לפור . אל מצורע שנטהרו אל כלי חרס על מים חיים וגריך שלא יהן מים אלא כשיעור שיהא דם לפור ניכר בהן : ת"ל מים. גרם ולא גרם במים דהא "על המים החיים" כתיב בקרא : וכמה הן רביעיות . כדמפרש לקמן : בלפור דרור . שיערו חכמים שאין במימה גדולה שמדחה את המים ולא קטנה שמדחה מפני המים שהן רביעיות : לטבילת דם וכמים . ותפי' אין ניכר : קרא לחריעא כתיב . שנוחנו לתוך המים והרי הן מטורבין מעיקרא : ולינקטינהו לווריד . יתחזו בין לאכבשתיו אלא יאת מהן דם : גדולה ומדחת את המים . שאין מים ניכר מפני רוב הדם : לא תפיק נפשך לבר מהילכתא . כל דברי חכמים שנקבעו אל תהרהר אחריהן : הקדים עפר למים בסמוך פסול . "כלכתיב" "ונתן אל המים" אלמא מים בריאה ולכתיב "ועשה לה הכהן את כל התורה האת" דבעינן כסדר הכתוב בפרשה : מה להלן . בסוטה מצוה לכתחילה עפר "אל המים" כדכתיב בה אף כאן בפרה עפר אל המים מצוה בן לכתחילה ולא חימא "נתן עליו" דוקא דמשמע עפר לכתחילה : ומה כאן . בפרה הקדים עפר למים כשר כדמפרש ואזיל : ובמים מנלן . גבי פרה דאם הקדים עפר למים כשר : מים חיים אל כלי . משמע מים ללד הכלי ולא עפר חולן ביניהיים : ורבנן . דאמרי לעיל בסוטה הקדים עפר למים פסול אמרי לך בפרה נמי פסול "דאל כלי" דוקא דמשמע מים בריאה והא דכתיב "ונתן" "עליו מים" לערבן לאחר שנתן אפר אל המים לריך להסך המים עליו ולערבן : ה"ג ותימא "עליו" דוקא "אל כלי" שהתא חיוהן בכלי . ותימא "עליו" דוקא שיהא עפר תחילה והא דכתיב "מים חיים אל כלי" לאו למימרא שיהא המים ללד הכלי אלא למימר שיהא חיותן בכלי שלא יטול מן המעיין בכלי אחר ויהן לתוך זה אלא בכלי זה שהכנס מן המעיין : מה מצינו בכל מקום . בסוטה : מכשיר למעלה . עפר הוא המכשיר את המים לבדוק אותה וכן דם לפור של מלורע שמכשיר את המים להאה אף כאן עפר מכשיר את המים : מתני'

[מנחות פו.]

* אבל לפי ר"ישמעאל מצורע דוקא מיקרא

** מיגריים נמי דלוק בר' הקביאה ומאיר על המעלה. בחומה מוכא באקוד טבו ראיה הכסיק על תגלחת מצורע ע"ל מצורע נגוע בריבו מיעוט ובריבו - נגעי ע"ל נ"ל

[פוספתה פ"ל ע"ב]

* דאמרינן אבל אין הוכחה נגד טיבא ניכר

* ריאוס בב קאנר טיאנל-אלבא דאמר יאל ל' ראיה ראלתו [ריש יב.]

[תוספתא פ"ל ע"ב]

[תוספתא פ"ל ע"ב]

[תוספתא פ"ל ע"ב]

[ריש יב.]

[ריש יב.]

[ריש יב.